

БОРБА

1966

15

СЕПТЕМВРИ

ЧЕТВЪРТЪК

Брой 111
(2156)

Година XXII

Цена 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

ОТНОВО КЪМ РОДНОТО УЧИЛИЩЕ

ЕДИН хубав ден, превърнал се в чуден празник. Кое сърце е спокойно в този септемврийско утро! Оживяват спомените от миналото — най-чистите дни от живота ни. Възкръсва в паметта ни светлият образ на учителя, дал всичко, за да можем да станем достойни граждани.

Първият учебен ден! Ще остави той следи и в съзнанието на подрастващите — от първокласника до студента, който след една година ще навлезе в бурния ритъм на живота.

Началото на учебната година съвпада с предстоящия Девети конгрес на БКП. Едно събитие, което ще тласне далеч напред целия наш обществен, стопански и културен живот. В проекторективите за конгреса се съчат цифри, които замаяват със своята величина. И ние се гордеем, че сме българци, че живеем в епоха, устремил се напред към комунизма. Така например, през 1970 година продукцията на машиностроенето и металообработването трябва да нарасне 2—2.5 пъти в сравнение с 1965 година, а производителността на труда с 60 на сто. Значително ще

се повиши и механизацията на селскостопанския труд, в резултат на което производителността ще нарасне с 25—30 на сто.

За да се превърнат тези цифри в конкретни дела, да се промени обликът на нашата Родина, на народното стопанство, ще са нужни кадри, които ще бъдат в състояние да осъществят грандиозните задачи, които Партията и Правителството поставят пред народа. А тях ще ги обучи и възпита училището.

В състояние ли е то да изпълни тази голяма, трудна задача. Да! Но за това са нужни още много усилия, за да се преодолеят всички препятствия, които пречат за пълното разгръщане на учебно-възпитателния процес, необходими са общите усилия на всички — учители, възпитатели и родители.

Една от основните задачи, които се поставят пред народното образование, е подобряването на учебно-възпитателния процес. Младешкият, след като завърши училище, трябва да бъде напълно подготвен за живота — с трайни знания, които ще му бъдат полезни. Знанията, които се дават в училището, трябва така да се

възприемат от учениците, че да се превърнат в умения, навики, убеждения. А това ще се постигне само тогава, когато се активизира участието на ученика в учебния процес, когато обучението бъде такова, че да довежда до осмисляне на преподавания материал, да събужда чувства, емоции.

А това зависи преди всичко от учителя. Ако неговият урок е така изнесен, че държи будно вниманието на ученика, кара го да мисли, да анализира, то целта ще бъде постигната.

Не бива да се оставят на позаднен план и такива проблеми, като обогатяване на материално-техническата база, използване на нови методи и средства при обучението.

Голяма отговорност е поставена, която се поставя пред учителя. В негови ръце е поверено бъдещето на нашата страна. И той трябва да чувства тази отговорност.

Вече бие първият звънец. Отново с любов и усърдие към книгата ще се отнесат хиляди млади хора. Нека им пожелаем да бъде успешен пътят им към овладяване върховете на знанията.

Емилия Кънчева Иваничка Брязова Гинка Кръстева Радка Ковачева

Завърши първият випуск на Езиковата гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново. Във връзка с това и със започването на новата учебна година представител на редакцията се среща и разговаря с директорката на гимназията другарката Лилияна ПЕТКОВА.

ВЪПРОС: Другарко Петкова, какъв е успехът на зрелостниците от езиковите паралели?

ОТГОВОР: Миналата година в XI клас се учиха 47 души. Дипломираха се 44. Общият успех на езиковите паралели е 5.25. Особено радостно е, а и характерно, че всички ученици от XI „а“ клас завършиха успешно — от 25 души 10 — с отличен, 17 — с отличен, 1 — с похвала.

Кънчева — пълен отличник, носител на златен медал. Тя кандидатстваша и е приета студентка по медицина. По баба бе четвърта поред.

ВЪПРОС: Вие споменахте за приемането на възпитаници на гимназията във висши учебни заведения. Може ли да ни кажете нещо повече по този въпрос?

ОТГОВОР: Засега не можем да отговорим колко души окончателно са приети. За някои нямаме още сведения. Отличничките Иваничка

Брязова, Гинка Кръстева са приети славянска филология. Общо от цялата страна в тази специалност приемат 12 души. А Иваничка и Гинка се класират последователно на първо и второ място. Димитрина Папазова ще следва агрохимия в Съветския съюз. В Института по хранително-вкусова промишленост в Пловдив са приети 3 наши възпитаници.

Най-големият брой на приетите е във Висшия педагогически институт „Браля Кирил и Методий“ — Велико Търново, общо 15 души. Особено характерно и радостно за нас, учителския колектив, е това, че тук най-високата оценка по руски език е много добър (4.50).

ЗАПОЧНЕ ЛИ СЕ ЕДНО ДЕЛО, ТО ТРЯБВА ДА СЕ ДОВЪРШИ

Само след няколко дни ще навършва една година от съвместната сесия на Окръжния и Градския народен съвет, на която се приеха важни решения за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Колко много отдавнашни мечти и надежди започнаха да придобиват реален образ! Например, бяха поставени основите на хотел и къмпинг на един от редуците на „Света гора“. Първият обект беше пусков за 30 юни, а вторият — за 30 септември т. г.

Ако въобще се спазваха пусковите срокове от тези, които имат отношение към строителството, какво щеше да бъде сега в подножието на „Света гора“? Стотици трудещи се от нашата страна, които доброволно и с въодушевление дадоха и дават своя скромнен принос за осъществяването на набелязаните задачи в Постановлението и Обръщението за изграждане на Велико Търново, щяха да напускат по-радостни и по-доволни нашия град. Радостни и доволни от това, че не са чака-

ли нито минута, за да се нахранят или да намерят подслон за една нощ или няколко часа... Те, заедно с многобройните чуждестранни гости, щяха да изпълват с живот тази все още твърде необитавана част на историческия хълм. И като се върнеха по родните си места, след тях ще идват и други, и други...

Но мина 30 юни, след две седмици е и 30 септември. Далече са от влизането в строя и двата обекта. Защо? Много е трудно да се отговорим, тъй като всеки, който е свързан с тези обекти, прехвърля вината на другия. Изграждането на хотела започна през февруари, вместо през октомври, защото нямаше определена строителна площадка, нямаше проектно-сметни документи. Още със започването му беше очевидно за всички, че един такъв обект за близо 260 000 лева, който по нормативи следва да бъде завършен за 12 месеца, не ще може да стане за 5 месеца. Подобно е и положението с къмпинга, плановите и документите за който са

представени през май, вместо през март.

При по-добра организация и съгласуваност между инвеститор (ДСП „Балкантурист“), Районна проектантска организация и строители, обектите са можели да бъдат в по-добро състояние. Не издържа много и оправданието, че се е наложила промяна на покрива (архитект Ив. Петков) — от плосък да бъде наклонен. Не може да бъде виедена и строителната бригада на Божко Божков, защото работниците си изпълняват средно нормите 140 на сто.

Започната ли е една работа, тя трябва да се довърши — сподели бригадирът. — А какво се получава при нас? Започнаха каменоломците да облицоват зидовете, още не довършиха работата си, те бяха прехвърлени на друг обект!... Започнахме да правим един покрив, после спираме, за да го направим друг! От това губят не само строителите, но и народното стопанство. И те имат право, защото за една торба цимент, някаква част или дру-

го, ако трябва, налага се да се отделият хора, за да ходят с километри за осигуряването им. В това отношение биха били улеснени, ако имаша телефон. Но кой да го постави? Въпреки че през пролетта, когато първият секретар на Окръжния комитет на Партията е бил на обектите, е дал такава препоръка. Но от Окръжната станция са отговорили, че за по-малко от една година не поставят телефони! Вероятно на тях не им минава и през ума, че там ще има въобще телефонни постове. Няма трябва да се чака завършването на обекта?

За ускоряване строителните работи сега са необходими още 7—8 души изкопачи, да се поставят тръби и радиатори, за да работят и монтажниците. Ръководителите на Стройрайона, инвеститорите и проектантите трябва да полагат повече грижи, по-често да бъдат на обектите, за да довършат започнатото дело. Защото то има не само местно, но и национално значение.

М. МАНОЛОВ

В СВИЦОВ ПРЕВИШАВАТ ГРАФИКА, А В ГОРНА ОРЯХОВИЦА ИЗОСТАВАТ

На 12 и 13 септември консервопроизводителите в окръга обработиха стотици тонове суровина във висококачествени консерви и компоти. Колективът на ДКК „Република“ в Свищов произведе 77 тона зеленчукови стерилни консерви, 44 тона компоти и 43 тона домати по поре.

ДСП „Булгарплод“ — Горна Оряховица осигури 149 тона стерилни зеленчукови консерви, 69 тона домати по поре, 9 тона компоти и два тона сушен лук. Докато техните колеги от Свищов леко превисаха графика си, в Горна Оряховица има изоставане.

През последните три дни са обработени и предадени за износ 300 тона грозде вместо 900.

НА ПЪРВИЯ ВИПУСК — ОТЛИЧЕН

Според мене този факт е твърде убедителен за подготовката, която нашите възпитаници получават по тази дисциплина.

ВЪПРОС: Как протича езиковото обучение?

ОТГОВОР: Както в останалите, така и нашата гимназия, която е единствено езиково училище в окръга, се изучава руски и един за паден език. Но за разлика от останалите средни училища, освен определените по програма часове за овладяване на съответния език, имаме предвидени като практика 4—5 часа седмично екскурзоводство. През тези часове учениците задълбочават своите познания за страната, чийто език изучават, разговарят с чуждестранни туристи, които всеки ден идват в града.

Освен това някои от учениците са екскурзоводи. Тази година към екскурзоводското бюро в Пионерския дом те бяха трима, а в Окръжния музей — 12.

Използуваме и други форми за обогатяване и затвърдяване на знанията. Например, миналата година и двете партийни делегации от Полтавска област, които гостуваха на трудещите се от окръга, посетиха нашето училище, разговаряха с учениците. И останаха с отлични впечатления. „Имам чувство, че не съм в българско, а в съветско училище“ — заявя един от членовете на

делегацията.

Интересна бе и срещата с белоруския писател Иван Шамкин.

Още от началото на учебната година започва подготовката за фестивала на езиките. И когато чествуваме патристия празник на гимназията — 16 февруари, учениците показват наученото — пеят, рецитират, разказват приказки. На съответния език, разбира се. Миналата година например една паралелка подготви малка пиеска на немски език.

ВЪПРОС: Какво ще ни кажете за значението, ролята, която гимназията има за нашия език?

ОТГОВОР: С всеки изминат ден Велико Търново се променя, расте като исторически, културен и туристически град. Възпитаниците на гимназията могат да улеснят пребиваването на чуждестранните гости, които посещават града. И не само като екскурзоводи. Та не е ли вече дошло времето и продавачките в нашите магазини да знаят един чужд език? Би трябвало хората, които работят тук, да обслужват културно гостите.

И друго. Нашата гимназия дава солидна езикова подготовка. Много от нашите възпитаници и след като завършат училището, ще продължат във висшите училища, където ще задълбочат и разширяват знанията си по езика, понеже вече имат добра основа.

Признателност към бойците на тихия фронт

Днес органите на Министерството на вътрешните работи и на Комитета за държавна сигурност празнуват своята двадесет и втора годишнина. По този повод в Великото Търново състои тържествено събрание. В киносалона на Дома на професиите дойдоха много служители от Окръжното управление на Министерството на вътрешните работи и Комитета за държавна сигурност и техните подразделения, окръжни и градски ръководители, много трудещи се.

В доклада, който изнесе началникът на Окръжно управление на

МВР полковник Атанас Димов, бе направен преглед на големите постижения на нашия народ в социалистическото изграждане на Родина. След това той говори за успехите на органите на МВР и на КДС в борбата за опазване на социалистическата законност. Докладчикът изказа благодарност на всички нещатни сътрудници в борбата с престъпността, на доброволните отряди на трудещите се и гражданите, съдействували за разкриване на престъпления. Събрането единодушно изпрати телеграма до ЦК на БКП.

ГОДИШНИЯТ ПЛАН Е ИЗПЪЛНЕН

МЪЖЕСТВЕНО и упорито, с любов и всеотдайно работят животновъдите от овцевъдната в Икюп. Под ръководството на своя немурен бригадир Марин Михайлов те се поздравиха вече с изпълнението на годишния си план 103,9 на сто. От 1200 овце-майки те отгледаха 1451 агнета и вместо 38 666 кг прираст имат 39 285 кг, надолжа с 7 220 литра мляко в повече. Общо годишният план за овцето мляко в Ресенското стопанство е изпълнен с 35 800 литра.

Ритмично се изпълнява и планът за крава мляко в стопанството. При план 1521 740 литра са надосени вече над 1 658 864, което се равнява на 98 на сто от деветмесечния план, който съ-

що ще приключи с едно значително изпълнение.

В. Романова

ЛЕД УПОРИТ осеммесечен труд колективът на кравермата при ДЗС във Велико Търново, филиал — Беляковец, изпълни годишния си план за производството на мляко. При годишен план 139 200 литра са надосени 148 762 или в повече 9512 литра.

В чест на Деветия конгрес на БКП колективът на кравермата обеща да даде 70 000 литра надпланова продукция, което се равнява на 20 300 лева.

А. Пенчев

Бригадир

ПРЕДСЕИТБЕНОТО ТОРЕНЕ — ВАЖЕН РЕЗЕРВ

Една от предпоставките за получаването на по-високи добиви от есенниците през следващата година е предсеитбено торене. Затова веднага след прибирането на царевичата механизаторите започнаха да на-

торяват. Един от много трудолюбивите млади механизатори в Каранис е и Христо Любенов. Със своя трактор ДТ-14 той е наторил вече над 1500 декара със суперфосфат.

Ф. Атанасов

Ваканционните дни, бригадирското лято — колко много несподелили мигове!
Но днес главната тема на разговора е около новите ученици, когото дисциплини, които се изучават.

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

Все по-малко остават дните до първите занятия. Затова вниманието и грижите на партийното бюро при ДИП „Д. Георгиев“ във Велико Търново сега са насочени главно към подготовката на работата през новата партийна учебна година. В колектива е ярко подчертан стремежът към повишаване на образованието, към получаване на повече знания. Най-масово младите работници учат във вечерна гимназия или като задочници във техникумите. Партийното и комсомолското ръководство обаче предвиждат обучението и на останалата твърде голяма част от колектива във форми на партийната и съюзната учебна година.

Във основа на миналогодишната работа на провения интерес към дисциплините, които са се изучавали, и тази година ще продължат да работят двата кръжка по икономика на промишлеността. Ще възстановят работата си и младежките кръжок по икономическа география на света с ръководител Марин Маринов, който досега е разгърнал разнообразна работа — кръжочниците са посетили социалистически обекти из страната, посещавали са музеи, събирали са изгледи, карти и други нагледни материали за други народи и страни. Всичко това е задоволило интересите на участниците и през тази година има нови кандидати, желаещи да се включат в кръжъка.

Ще продължи и досегащата практика за водене на политическата просвета сред участниците в хора на предприятното и в сандружничката — ежесмесно изясняване на беседи по най-актуалните въпроси на международното и вътрешното положение.

Четири школи за комунистически труд ще възобновят работата си, като и през тази година в програмите им са включени редица беседи, според интереса на участниците — на атеистични теми, по въпросите на възпитанието, модата и други. Първите занятия в тях ще бъдат посветени на проекторективите на IX партийен конгрес.

Освен възобновяване на миналогодишните просветни форми, се организира и нов кръжок по основи на марксизма-ленинизма. Но неговият, а и ръководителите на всички други кръжоци и школи, са хора, които вече по няколко години са били пропагандисти и отсега разработват програмите си, с грижа се готвят за първите занятия и изобщо за работата през новата учебна година.

Най-голяма е обаче тревогата относно помещениата за водене на занятията. Възможностите са съвсем ограничени — използването на служебната стая на директора и един коридор. При хубаво време другарите умело съчетават работата си с посещение на паркове, музеи, паметници, където водят и самите занятия. Но все пак партийната учебна година включва зимния сезон. Партийното ръководство се ориентира към използване на близки до предприятното отечественофронтовски клубове, но през миналата година това са били частини слушачи, а не създадена система. В решаването на този проблем би трябвало повече да помогне и Градският комитет на Партията.

Новата учебна година наближава. Дълг е на партийното ръководство при ДИП „Д. Георгиев“ упорито и настойчиво да преодолее и тези трудности и да осигури във всяко отношение възможност за нормална работа на просветните форми.

Б. СТЕФАНОВА

ДА ЖИВЕЕ РЕПУБЛИКАТА

Разлиствам овехтелите страници на вестниците от онова паметно време и отново ме обзема същият трепет, същото възбуждение, същото радостно чувство, както в деня, когато по волята на народа България бе обявена за Народна република.

... Столицата е потънала в море от трибагеници и аленотервени знамена. Ех! тит тържествени маршове. Към площада пред сградата на Народното събрание се стичат ликуващите колони на трудова София. На площада вече са строени предста- вителни части на столичния гарнизон. А в залата на Народното събрание са народните избраници — народните представители от 26-то Народно събрание. Между тях са любимите партийни и държавни ръководители Георги Димитров и Васил Коларов. . . 15.30 часа на 15 септември 1946 година! Председателят на Народното събрание Васил Коларов тържествено обявява, че в резултат на единодушния вот на българския народ, изразен така ярко в референдума от 8 септември с. г., България става Народна република. Разнасят се тържествените звуци на държавния химн. Артилерийски залове приветствуват най-младата република в света — Народна република България. „Ура!“ „Да живее Републиката!“ „Да ни е честита!“ — ликува хилядното множество навън. Народните представители в залата и войните на площада за пръв път полагат клетва в името на Народната република. Незабравим ден! Светъл празник! Шест- лив завръшек на дълголетната упорита борба на нашия народ срещу монархията. Идеалът на възрожденците, мечтат на Левски и Ботев е осъществена — „Свободна република“ е вече дело. Какво от това, че реакцията, злостната опозиция и господарите им зад граница съскат? Та какво могат те да противопоставят на народната воля?

Година по-късно — на 4 декември 1947 година, българският народ винаги е бил против монархията, че

гарският народ изживя нов- яра радост — Великото народно събрание прие Конституцията на Народна република България. Новата конституция затвърди завоеванията на народната власт, създаде необходимите конституционни препятствия против всякакви опити за връщане към позорното минало, разчисти пътя за общественото развитие на страната по-нататък.

След народната победа на 9 септември 1944 година обявяването на републиката бе най-голямото завоевание на нашия народ. Нов връх в демократичното развитие на страната. Това бе акт с историческо значение не само за вътрешното развитие на България, но и акт с изключително международно значение. Той помогна много за отстояване позициите на нашата делегация на мирната конференция в Париж. Защото победата на народа в референдума от 8 септември означаваше, че българският народ винаги е бил против монархията, че

над цялата територия ще лети съюзническа авиация. Съветски самолети АН-12 ще спускат парашутисти, заедно с тежка бойна техника. Ще се направят десанти на поделения и бойна техника с помощта на вертолет и ще се проверят и изпитат много нови постижения на военната наука. Освен това ще се проверява и използването на принципите на промишлената телевизия при ръководене бойните действия на войските.

В много поделения ще се състоят срещи на войниците с командирите от четирите армии. Ще се състоят срещи според рода на войските (мострелковски поделения, танкисти, артилеристи, язечки, свързочници) и според специалностите (командири, техници, политически работници, партийни и младежки функционери). Всяка среща, смисълът на която е широка обмяна на опит, ще бъде ръководена от някой от изтъкнатите представители на отделните съюзнически армии.

Няколко дни маневрите ще бъдат наблюдавани от чехословашка партийна и правителствена делегация, водена от президента на републиката Антонин Новотни. На маневрите също ще присъствуват въоръжените главнокомандувачи въоръжените сили на държавите от Варшавския договор, маршалът на Съветския съюз А. А. Гречко със своя щаб и военните делегации на страните-членки на Варшавския договор.

ПРАГОПРЕС

Вилета Бахчеванова, Снежина Чеджева, Васил Стойчев, Борис Арабов, Кирил Попов, Любомир Абджиев, Антоанета Бобчевска, Балка Кайтазова, Никола Динев, Димитър Вацев.

Ще оживят отново чудните стихове на народния поет Иван Вазов, обединени в цикъл „Легенди при Царевец“.

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

той никога не е бил сателит на хитлеристка Германия.

И така: „Да живее Републиката!“ Българският народ сам, по своя воля и избор — без цар и дворцови клики — започна да кове съдбините си. И той не сбърка. Под развято знаме на Отечество- вия фронт и под ръководството на Партията, след като през 1947/48 година ликвидира разрушенията от Втората световна война, той смело пое пътя на „един безконечен възход — нагоре!“

Първия връх, който трудещите се в нашата страна трябва да преодоляват, бе първият петилетен план. Главната икономическа и политическа задача, която той постави, бе изграждането основите на социализма в нашата страна. И този връх, изключително труден рубей по пътя към социализма, нашият народ преодоля с чест.

Успешно бяха превзети и другите върхове — вторият, третият и четвъртият петилетен план. Бяха постигнати нови големи успехи в строителството на социализма. Осем Седмийт конгреси на Партията отчете, че социализмът в България вече господства в цялото народно стопанство.

Осмият партийен конгрес, който бе тържество на личията на Априлския пленум, нейно по-нататъшно развитие, от своя страна извърши голямо историческо дело за Партията и народа, за нашето победоносно развитие напред. Той прие директивите за развитието на България през периода 1961/80 година — практическа програма на Партията за завършване строителството на социализма и постепенното преминаване на нашата страна към комунизма.

Сега, две десетилетия след обявяването на републиката, стъпили здраво на върха на четвъртия подстъп и с готовност за изкачване по готовото стъпало по пътя към комунизма, ние с гордост отчитаме големите постижения на нашия народ във всички области на живота. Народна република България днес се ползува с изключителен международен авторитет. Сега тя поддържа дипломатически отношения със 72 страни, а търговски със 101. От изостанала България се превърна в напреднала индустриално-аграрна страна. В сравнение с предвоенния период индустриалното ни производ-

ство нарасна 19 пъти, а селскостопанското — 2 пъти. Сега всеки пет човек у нас се учи, като на сто души един следва във висше училище.

... През много бурни и изпитания премина нашият кораб — Народна република България — през изтеклите 20 години. Имаше моменти, когато той трябваше да преодолее високобални вълни. Но през всяко изпитание той излизаше по-укрепнал, по-мошен и продължаваше с още по-голяма увереност заветния курс — към комунизма. Защото негов корми- чиле бе закалената в битките Българска комунистическа партия, защото имаше непрекъснатата братска подкрепа на могъщия кораб — Съветския съюз, защото плаваше борд до борд с другите братски кораби — социалистическите страни.

И сега, две десетилетия след обявяването на Републиката, държейки в ръка българския паспорт, ние с маяковска гордост можем да извикаме пред света: четете, завидвайте ни, ние сме граждани на Народна република България.

Стефан ЛАЧЕВ

МАНЕВРИТЕ „ВЪЛТАВА“

В западногермански вестници и списания често се появяват карти и скици, отразяващи агресивните планове на Бонските стратегии. Големите стрелки, нанесени на тези карти, са насочени през границата на ГДР и ЧССР в територии, на които западногерманските милитаристи биха искали да нанесат унищожителни удари. Затова напълно закономерно е страните от Варшавския договор да обръщат по-голямо внимание на тези две държави.

ДА СЕ ПРЕЧУПАТ ОСТРИЕТАТА на поменатите стрелки и то на време — това е задачата на общите маневри на армиите от Варшавския договор. След маневрите „Квартет“ и „Октомврийска буря“, проведени на територията на ГДР, през тази година ще се състоят маневрите „Вълтава“ в Чехословакия.

Центърът на бойните действия на съюзническите армии при маневрите „Вълтава“ ще бъде в южната част на ЧССР.

По своите териториални размери, броя на войските, оръжията и техниката и по своята военна важност маневрите „Вълтава“ значително ще превишават досегашните маневри на армиите от Варшавския договор.

Части на Съветската армия ще прекратят границата на ЧССР на изток, поделения на Унгарската народна армия ще стъпят на чехословашка територия от юг. Военни съединения на националната народна армия на ГДР ще дойдат от северо-запад.

По време на общите маневри на армиите от Варшавския договор се проявява и дружбата, която спонтанно възниква между членовете на всички участващи армии и населението.

При миналогодишните и

по-миналогодишните маневри войниците от съюзническите армии изпиташа силата на дружбата на територията на ГДР. Още по пътя за мястото на маневрите гражданите на ГДР ги приветствуваха на всяка спирка, във всеки град и село. В много населени места, където планът за прегрупирането не предвиждаше престой, жителите буквално наложиха спирането на войските. „Походът на дружбата“ на съюзническите поделения при връщането им за родната земя се превърна в голяма манифестация на приятелството на народа на ГДР към бойците на съюзническите армии.

През тази година войници на националната народна армия на ГДР ще дойдат в Чехословакия, а заедно с тях и съветски и унгарски войници. Ролите се сменят. Сега съюзническите войници ще могат да проверят традиционното гостоприемство на чешкия и словашкия народ. По-точно казано, това няма да бъдат гости, а свои между своите, каквито биха бойците от Съветската армия, която преди 21 години освободи Чехословакия.

При маневрите „Вълтава“ поделенията на съюзническите армии няколко пъти ще преодоляват силното течение на река Вълтава.

Царевец отново ще се оживи

Измина една година от тържествата на Царевец. Отшумяха те, а все така ярки са впечатленията ни от тези предствения вечери. Живее в нас образите, създадени от покойния наш съгражданин, героя на социалистическия труд, народния артист Константин Ки-

симов, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

символ, от народния артист Стефан Генов. . .

Тази година Царевец отново ще се оживи. В понеделник, на 19 септември, на площада пред Пионерския дом ще се състои голям рецитал. Участие в него ще вземат артистите: Славка Матова,

Спорт • Спорт • Спорт

ДОСТАТЪЧНА ЛИ Е ТАЗИ ИНФОРМАЦИЯ?

С радост многобройните любители на спорта във Велико Търново посрещнаха обявяването на градския стадион с нова модерна радиоредба, чиито предавания могат свободно да се приемат във всяка точка на трибуните, опасали игрищното поле. Очакваше се обаче, че и предаванията по време на спортни състезания явяват се по-добър, за да може зрители да получават пълна информация, да знаят отговорите на въпроси ги въпроси и т. н. Ако първото пукане на радиоредбата по време на мача „Етър“ — „Спартак“ (Койнаре) може да се счеете за пробно и да извиним организаторите с почти пълното мълчание, нищо не може да оправдае и неделната „програма“.

Та съдете сами! Нима е достатъчно преди мача да се съобщат съставите? И само с то-

ва да се изчерпи „предаването“? Нали зрители не идват наведнаж в стадиона! Защо да не се припомнят съставите още няколко пъти, да се съобщат промените на полувремето или пък през време на игра (ако има такива). Не е ли задължение на коментатора да съобщи името на голмайсторите, да изясни някои спорни положения (такива в неделя имаше поне две), да даде думата ерентуално на дежурния секретар, на треньорите, да се съобщат интересни данни за двата отбора, за последните им срещи и пр.

Налага се секцията „Агитация и пропаганда“ при дружество „Етър“ без забавя да се занимае специално с организирането на радиопредаванията на градския стадион! В това отношение може би ще е полезно да се обмени опит със секцията при д-во „Локомотив“ (Г. Оряховица)!

ПО ФУТБОЛНИТЕ ТЕРЕНИ

ЦЕННА ПОБЕДА спечелиха футболистите от „Левски“ (Караи- сен) срещу съменника си от Полски Тръмбеш. Двата гола бяха отбелязани от нападателя Ян. Пазов (№ 7) През втората част на мача, поради грешки на защитника П. Дончев и вратаря Б. Покузов, гостите намаляха резултата на 2:1. Мачът премина в дружка атмосфера.

Ф. Филипов

ОПАСНО груба игра, която не позволи на противника да покаже истинските си възможности — такава е кратката характеристика на мача между Неда и Бутново за първенство на „А“ окръжна група. Въпреки грубостите на недаици, гостите спечелиха с 3:2. Ръководството на дружеството в Неда трябва сериозно да помисли за поведението на състезателя си Ж. Николов, пък и за целия отбор. С груба игра далеч не се отива!

П. Друмев

В „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:		РЕЗУЛТАТИ:		РЕЗУЛТАТИ:	
Михали — П. Сенов 5:1, Неда — Бутново 2:3, Димча — Володей 4:2, Сухиндол — Беляковец 4:0, Килифарев — Антоанета 2:4, Масларев — Електротелфери 0:1, Поликраице — Д. Оряховица 1:1.		Козловец — Алеково 2:1, Александрово — Вързулица 3:1, Г. Студена — Б. Слиново 0:0, Страхилово — Върбука — Драгомирово 4:0, Дъскот — Г. Линица (не се състоя).		Кесарево — Металургия 4:2, Кон- стантин — Асеново 5:1, Николаево — Камен 3:1, Върбука — Прада 4:1, Писарево — Козарево 7:0, Г. Ново село — Сушица 1:1, Ясковец — Първомайски 3:1.	
КЛАСИРАНЕ:		КЛАСИРАНЕ:		КЛАСИРАНЕ:	
1. Володей 21:6	8. 1. Вардари 19:5	1. Кесарево 21:7	10		
2. Бутново 14:8	9. 2. Драгомирово 15:10	2. Константин 15:9	7		
3. Електротелфери 16:10	10. 3. Александрово 15:10	3. Писарево 16:6	6		
4. П. Сенов 21:12	11. 4. Г. Линица 9:4	4. Металургия 14:10	6		
5. Михали 18:11	12. 5. Б. Слиново 11:8	5. Върбука 17:15	6		
6. Антоанета 13:10	13. 6. Алеково 12:11	6. Сушица 13:11	5		
7. Сухиндол 13:12	14. 7. Върбука 9:8	7. Г. Н. село 8:9	5		
8. Димча 6:6	15. 8. Козловец 5:13	8. Камен 14:14	4		
9. Масларев 7:10	16. 9. Г. Студена 6:10	9. Козарево 8:14	4		
10. Неда 9:14	17. 10. Вързулица 10:16	10. Асеново 5:12	4		
11. Беляковец 8:16	18. 11. Царево 8:17	11. Ясковец 7:14	4		
12. Килифарев 5:24	19. 12. Обединение 4:8	12. Николаево 11:21	3		
13. Д. Оряховица 5:24	20. 13. Дъскот 4:8	13. Прада 11:21	3		
14. Поликраице 3:18	21. 14. Страхилово 4:21	14. Първомайски 12:14	2		

Продавам лека кола „Варшава 204“, 13000 км. Справка: Иван Илиев, Елена, тел. 20-07

ГПК „НАРКООП“

Полски Тръмбеш

ВАЖНО! ИНТЕРЕСНО!

На 18 септември т. г. в град ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ се открива традиционният есенен панаир, който ще продължи до 21 септември.

Ръководството на „Наркооп“ най-уचितно кани трудещите се от окръга да посетят панаира. Освен приятните забавления, които ще бъдат предоставени на гражданите, те могат да закупят необходимите им стоки от магазините на предприятното. За панаира са доставени богат избор вълнени тъкани, готови облекла, трикотаж, обувки, домашни потреби, хранителни стоки и много други.

ГРАЖДАНИ, нашите заведения за обществено хранене са на ваше разположение! Там вие можете да намерите вкусни ястия, превъзходна скара, отлежали напитки и много други, които ще задоволят вашия вкус при приятна музика и вежливо обслужване.

ЗАПОВЯДАЙТЕ НА ПАНАИРА!

в „БОРБА“

Сб. 2 бр. 111, 15, IX, 1966 г.

ЗА

ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Първата — в изпитание

В района на Москва започнаха изпитанията на малолитражния автомобил „ФИАТ-124“, за който се предполага, че ще се произвежда в количество 500 000 — 600 000 броя годишно. Промисленият комплекс за производството на този автомобил се достига на СССР от италианските заводи ФИАТ.

„ФИАТ-124“ е малолитражен четириместен автомобил с четирицилиндров двигател с водно охлаждане, с мощност 62 конски сили, максимална скорост 100—130 км/час, дискови спирачки, пружинни ресори и обемист багажник.

ВЪЗДУШНИ ВЛАКОВЕ
ВЪВ ФРАНЦИЯ

Представител на Жан Бертен, френският пионер на транспортните средства с въздушна възглавница, заяви, че компанията „Бертен“ се надява през близките четири месеца да подпише контракт на стойност 30 000 000 франка за построяването и експлоатирането на линия за въздушен влак в Орлеан (около 60 мили на юг от Париж), дълга 12 мили.

Ако предполагаемият контракт с правителството бъде подписан, това може да означава началото на линия за въздушен влак между Орлеан и Париж.

Аеролакът би могъл да влезе в действие през близките 18 месеца. Той тежи 20 тона и може да пренася 80 пътници със скорост до 155 милт. Движи се от турбореактивни мотори, които задвижват покрити перки.

Линията за аеролака има формата на обрнато т и е направена от бетон, свързан със стълбове, високи от 12 до 15 фута над земята.

ПРОИЗВОДСТВОТО
НА АВТОМОБИЛИ В СВЕТА

През 1965 година в целия свят са били произведени кръго 19 милиона леки коли. Начело продължават да са САЩ с годишно производство повече от 9 милиона автомобили. На второ място е пак ГФР с 2 734 000 леки коли или 144 на сто от световното производство. На трето място по производство на леки коли се нарежда Великобритания с 1,7 милиона броя, следвана от Франция с 1,4 милиона и от Италия с 1,1 милиона коли, Швеция и др.

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА В.

КРАЕН СРОК 20 СЕПТЕМВРИ

УЧЕНИЦИ И СТУДЕНТИ, МЛАДИ ДРУГАРИ,
ВСЕКИ ОТ ВАС МОЖЕ ДА СИ ОСИГУРИ ПОЛУЧАВАНЕТО НА ВЕСТНИКА ОТ
1 ОКТОМВРИ, АКО СЕ АБОНИРА ДО 20 Т. М.
АБОНАМЕНТЪТ ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА Е 0.78 ЛВ.

БОРБА

КЪДЕ
СЕ
ОТКРИВАТ
НОВИ
РАБОТНИ
МЕСТА?

Дърводелска ТП „Ст. матрос Д. Атанасов“ —
ГОРНА ОРАХОВИЦА

ТЪРСИ

работници-дърводелци от първи до селми
разред, а също така и начинаещи.

СПРАВКА В КАНЦЕЛАРИЯТА НА КООПЕРАЦИЯТА.

3—1

Завод за слаботокови трансформатори —
гара Соколово, Габровски окръг

ТЪРСИ:

1. Електронист V—VII разред;
2. Шлосер-матричари IV—VIII разред;
3. Шлосер-монтажор за ОГМ VI—VIII разред;
4. Захранвач конвейери.

1—1

Справка: „Личен състав“ при завода.

„НЕКРОЛОГ НА САМИЯ МЕНЕ“

Под горното заглавие американското списание „Ридърс Дайджест“ публикува бележките на журналиста Марк Уотърс. Записките са придружени със следното пояснение на редакцията: „Марк Уотърс, който дълго време работи като репортер във вестник „Хонολου стар-бюлетин“, започна да пише последния си материал на 27 януари. Смятайте това за мой некролог — каза той в същия ден, — може би за някого той ще бъде полезен“. След четири дни записките бяха завършени. На следния ден, първи февруари, той умира в болницата на Хонολου от рак на белите дробове.

Ето последните му бележки:

ДОВЪРШИХА МЕ цигарите. С моя убиец се запознах, когато бях на 14 години. Тогава започнах да измъквам по няколко цигари всеки ден от баща си. В началото, когато всмуквах, почваше да ми се гадна. Но упоритостта надделя.

Когато станах на 16 години, се преместих със семейството си в Балтимор. Там беше по-лесно да се сдобивам с цигари.

Приемах всякакви дребни поръчки, за да имам пари за тютюн и изглежда, изпробвах всички сортове. Смятах се за обогатен с опит, но не мога да си спомня да съм изпитвал удоволствие от пушенето.

В 1928 година с приближаването на икономическата криза работите ни тръгнаха по-зле. Парите не ни стигаха и баща ми вече броеше своите цигари „Кемел“. Ние с приятеля ми започнахме да събираме фасове по улиците.

За младите беше трудно да намерят работа и аз реших да отида на служба във флотата — в семейството ми щеше да остане едно гърло по-малко. Цигарите сега не бяха пролем. Аз пуших по два пакета на ден.

След 20 години постъпих на работа във вестника. Веднаж през нощта се почувствах зле. Тази вечер пуших цигара след цигара. И разбрах, че това беше причина за пристъпа.

Жена ми Мюрел и аз се опитвахме да откажем цигарите, но волята ни трая само 8 дни. В гърлото си винаги чувствах отварителен вкус. Апетитът ми намаля. Понякога дишах трудно.

През юни 1965 започна да ме бо-

ли стомахът, а след това да ме души ужасна кашлица. Обърнах се към лекар. Той ме прислуша и ме изпрати на рентген. „Вие имате тумор на белия дроб“, беше неговото заключение. След четири дни лежият ми бял дроб беше изваден.

След едни месец отидох отново на работа. Напълнях около 10 фунта и се почувствах добре. Сега не пуших. Не беше лесно да отвикна и то по простата причина, че знаех какво ме очаква.

Това беше само привидно оздравяване. Доколкото знам, има четири вида рак в белите дробове. Но независимо от това от 20 болни жив остава само един. Това е нормата за оздравяване от рак в белите дробове.

Сега разбирам защо моят доктор се бори толкова против никотина. Според него няма никакво съмнение, че пушенето и ракът в белите дробове са взаимно свързани. Това се потвърждава от статистиката. Изчислено е, че един на всеки осем мъже — закоравели пушачи (20 цигари или повече на ден), в продължение на 20 години заболява от рак в белите дробове.

Вредата не е само в опасността от рак. Пушенето удвоява шансовете за смърт от сърдечно-съдови заболявания. А шансовете да умреш от емфизема се увеличават при пушачите 12 пъти. Във от това при пушачите се появява често рак на устните, гърлото, хранопровода. Мисля, че понякога лекарите се чувствуват безпомощни. Те предупреждават за опасността такива хора като мен, но ние не искаме да разберем това.

Въпреки всичко цялата тази реклама на модерни цигари продължава. Както казва моят лекар: „Милиони долари се изразходват, за да се създаде впечатление у хората, че цигарите влияят благотворно върху здравето“.

Не знам дали ще мога да повлияя поне на едни пушач. Съмнявам се. Всеки мисли за себе си: „Това ще се случи с някой друг, но не и с мене“.

За мене е твърде късно.

За вас може би има още време.

Кожарско предприятие „Сърп и чук“
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ:

сменни майстори — средни техници или с
общо образование,
обща работници,
пазач,

дърводелец,

работници за производ-

ството — за цех в Буковец и за Велико Търново.

ЗАПЛАЩАНЕ ПО ЩАТ.

3—1

Справки: тел. 35-13, 30-13.

ДЭС — БАЛВАН, ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ

ТЪРСИ

ШОФЬОРИ I И II КЛАС

Заплащане съгласно щатното разписание и допълнително възнаграждение за тон/км.

Справка: „Личен състав“, тел. 2-63-13.

ЗВЕЪНЕЦЪТ ВЕЧЕ БИЕ...

ПЪРВИЯТ УРОК

Иван АНЧЕВ

ОСТАВИ МЕ, КУКЛО СИНЕОКА,
ОСТАВИ МЕ, КУКЛИЧКО ДОБРА,
НЕ РАЗБРА ЛИ — ЩЕ УЧА УРОКА

А ПЪК ТЕЗИ БУКВИ НЕРАЗБРАНИ,
КАТО ЖИВИ СКАЧАТ СКОК — ПОДСКОК
СПИНКАЙ, КУКЛО, СПИНКАЙ
НАНИ — НАНИ,
ДА НАУЧА ПЪРВИЯ УРОК.

КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО В УЧИЛИЩЕ

Многобройната армия от пионери, средношколци, студенти отново заема места в класните стаи и аудиториите, в учебните кабинети и технически работилници. С първия училищен звънец се възстановява и дейността на пионерските отряди и комсомолските дружества сред учениците се. С новата учебна година застават с цялата си сериозност и новите задачи пред тях. Неотдавна в беседа с работници на Окръжния комитет на Комсомола, задачите пред комсомолските дружества в училищата бяха макар и в общи линии, очертани така:

ЕДНА ЗАДЪЛБОЧЕНА и трезва свикани събрания по курсове за отчитане на лятната работа на студентите, а след това ще се подготвят отчетно-изборните събрания, учредителните събрания за студентските комсомолски дружества.

Делово и творчески още от началото трябва да започне организирането на политическата работа сред учащата младеж. Опознавайки интересите и желанията на средношколците, ученическите комитети трябва да се ориентират към най-подходящите форми. Предстои запознаването и обсъждането на проектодирективите на Деветия партиен конгрес. За това могат да се използват събранията и беседите, срещите с партийни и стопански ръководители, със специалисти, най-различни методи, при които определено да се посочи делът на мла-

дежите в различните области за осъществяване на тези предначертания на Партията. Предстои през тази година и задълбоченото изучаване изобщо на материалите от конгреса.

За първи път ще бъдат изградени и просветните форми с тематика „Димитровски комсомол“, предимно в осмите класове и първите курсове, където ще се изучава историята на младежкия съюз у нас.

С най-голяма сила пред учащите от нашия окръг стоят задачите, които определи Централният средношколски щаб в своя призив от 17 юни тази година във връзка с развие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Започнатата още в края на миналата учебна година от сред-

ношколците във Велико Търново и на други места в окръга работа трябва да се възстанови и обогати с още по-разнообразни прояви, разкриващи голямата любов към родния град и дълбокия патриотизъм на нашите средношколци.

Основните насоки на работата на комсомолските организации в училищата и сред студентите са ясно очертани: да се съдействува за изграждането на младия човек като пълноценен гражданин със солидни знания, които трябва да придобие в родното училище, гражданин с комунистическо възпитание. Към тези цели се е вървяло и ще се върви през тази година чрез комсомолската работа в училищата и студентските дружества.

Училищният звънец събира в родното училище една огромна армия от момчета и момичета, от младежи и девойки за нов поход към науката. Те още носят загар от лятото, пришките от курките по ръцете и ентузиазма от бригадирските дни.

Този ентузиазъм, богатството на инициативи, горенето в работата трябва да бъдат пренесени в комсомолския живот, който ще се разгърне през учебната година. Задачите са многообразни, високоотговорни. На подхода да се към тях с високо съзнание и творчество, те ще бъдат осъществени.

★ РЕДАКТИРА НЕПАТАЕН МЛАДЕЖКИ ОГЛЕД

НА ДОБЪР ЧАС!

Проф. Станчо СТАНЧЕВ

ректор на ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

Днес хиляди учебни заведения в нашата родина ще отворят врати те си за учащите се от всички категории и степени. Ден, очакван с радост и възбуждане от младите хора, които ще навлизат в разнородната и голяма свят на науката.

Учебната 1966 — 1967 година има особено значение за ВПИ „Братя Кирил и Методий“ във Велико Търново. Това е четвъртата година от неговото създаване — сиреч годината, когато ще завърши първият випуск. През тази година Великотърновският университет ще добие своя завършен вид. Той порасна през трите години на своето съществуване не само по броя на своите студенти и преподаватели, но също така и по опита на всички, които преподават или уча в него. Той е още твърде млад. Но няма и вече в неговите кадри нотката на неувереност и съмнение, която можеше да се долови у някои в началото. С големите усилия и опита на неговите създатели, с помощта и грижите на Министерството на народната просвета и на партийните и държавните органи във Велико Търново нашият институт добива своя облик на висше учебно заведение. Тъжно е само това, че от една година вече не е между нас неговият пръв ректор проф. Александър Бурмов, който вложи всичките си сили за неговото укрепване.

Разбира се, съвсем не бива да си представяме, че всичко в работата на нашия институт е благополучно, че няма и сега трудности и неуспехи. Ръководството, препода-

вателите му най-добре знаят какви огромни усилия изисква самото организиране и изпълнение извършване на учебния процес при липсата на достатъчно учебни помещения и помагала, при все още далеч не добрите условия за работа на преподаватели и студенти. Все още много усилия са необходими за окончателното попълване на преподавателския състав с квалифицирани научни работници и специалисти, особено през четвъртата година на курса. Все още институтът трябва да придобие до нещатни преподаватели, които идват от другаде, за да четат лекции при нас. Но това обстоятелство има и своите големи предимства, особено за едно младо висше учебно заведение. Много от основните курсове в четирите специалности, изучавани тук, се четат от видни научни работници, специалисти от БАН и Софийския университет, който заедно с преподавателите, вече установили се във Велико Търново, допринасят за издигането на научното ниво на педагогическата работа. В съместната работа на по-опитните специалисти с по-младите преподаватели в катедрите се изграждат нови надеждни специалисти, които утре ще поемат самостоятелно работата си със студентите и своя път в науката.

Много грижи имат ръководството и преподавателският състав естествено с тези, за които е създаден нашият институт. Младите хора, които и тази година ще вля-

(Следва на стр. 3)

КАНДИДАТ - ЧЛЕНЪТ НА ПАРТИЯТА

... — Човекът е човек тогава, когато е на път! — Пронзнесе последния стих Кольо, после бързо се шмугна зад тежката плешена завеса. В салона избухна врява от ръкопляскане и възгласвания.

Браво!

Отзад самоделиците го дърпаха към авансцената:

— Излез, покажи се, публиката те вика!

Но той се изскубна от ръцете им и се скри зад декорите.

Това момче е събрало професията си. Трябвало да стане артист — каза един от възхитените зрители.

— Аз пък мисля, че не е срещнал. Та той е един от най-добрите производственици в завода. Гледаш го момче, а е началник на участък...

В ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш Никола Марков Кръстев — работи още от създаването на завода. Устройството на селскостопанските машини той познаваше от МТС, където работеше преди това. Ето защо бързо се ориентира в новата работа. Особено първата година трудностите в предприятието се срещаша на всяка крачка. Колективът беше млад и хората му не се познаваха добре, производствата бяха нови.

С някаква младежка жар Кольо се впусна да помага за укрепването на младото предприятие. В комсомолската организация бе един от най-активните. Много от това, което бе научил в техникума за селскостопански машини, сега му бе полезно, тъй като намери тук широко приложение. Скронен и тих, но с общителен характер, той винаги с готовност споделяше опита и знанията си с всеки, който се обръне към него за съвет и помощ.

Голямата любов към професията, сериозността, с която той се отнася към всяка възложена му задача, го издигнаха в очите на работниците и ръководството на предприятието. Направиха го трезв майстор. Кольо оцени доверието, което му оказваха, осъзна голямата отговорност на новата длъжност. Заработи още по-упорито. Винаги беше там, където трудностите бяха най-големи. Заедно с работниците се преборваше с тях, а те една след друга отстъпваха.

Работите в завода от ден на ден тръгнаха по-добре. Колективът се заздравя, производството тръгна по нормални редове.

Новата година бе посрещната достойно. Решението на дирекционния съвет и профкомитета да възложат на Кольо ръководството на шасеро-монтажния участък го смути и разтревожи.

— Дали ще се справя? Не надценяват ли възможностите ми?

Началник на участък е голяма и отговорна работа!

Но не беше в характера на Кольо да се плаши от трудностите и да бяга от тях. Та няма състрадания героите на Смирненски. Винаги в Пончо Пенев — неговите любовни песни, и при него. Сега от него се изискваше още по-голяма упоритост, още по-голямо внимание към бригадите, за които той отговаряше.

Намери в себе си сили, мобилизира ги. Неотлъчно и постоянно е при хората си, помага им, съветва ги. Някого ще смърши, друг ще похвалява. Често ще го видите сам да пренася релсите на транспортните в цеха — времето е скъпо! Затрудни ли се, не може ли да разреши някой въпрос, ще потърси помощта на инженерите, но пътят към успеха трябва да бъде разчистен. И пътят винаги намира.

В монтажния цех за шангови транспортни работата нешо „кушаше“. Отворите на шангите се пробиваха на бормашината, а за това се губеше много време, производителността беше слаба, от това страдеше цялата работа.

— Трябва да се направи нещо, но какво — мислеше си Кольо.

Този въпрос занимаваше постоянно младежа. Вечер лампата на стаята му до късно светеше. Той чертаеше, изчисляваше, мислеше, но без резултат! Съвсем закономерно разрешението дойде.

Една сутрин в разкрояващия цех Кольо се спря пред пресата за изрязване на шайби и съсредоточено започна да наблюдава работата.

— Какво си се загледал, като че за първи път виждаш как се сечат шайби? — подхвърляше му заекващо работничето. Той дори не им отговори, а все така упорито продължаваше да гледа.

Момчетата се спогледаха и в недоумение вдигнаха рамене.

— Какво му е?! — А Кольо се приближи до машината и сам изсече няколко шайби.

— Силата като че е достатъчна. Значи ясно, от машината е — разсъждаваше той гласно.

Матрицата е готова. Предстоише изпитание. Момъкът бе като трескава. Нервни тръпки на възбуждане бяха обхванали цялото му тяло.

— Дано не съм събрал, дано силата е достатъчна. Матрицата непременно ще издържи.

Сякаш е спокоен, а нещонамного вътре в него.

— Да започнем! — Поставиха шангата. С треперещи ръце Кольо натиска бутоната на пресата. Последва силен удар. Отлично! Отговорът е пробит!

По лицата на всички се изписа усмивка и облекчение.

— От сега нататък пет пъти по-бързо ще пробиваме отворите и ще расте нашето производство...

И пак с присъщата си скромност Кольо се отдръпна настрана, мълчалив и съсредоточен. Похвалите сякаш минаваха край него.

Такъв го видяхме и в оня следобеден час, когато партийният секретар на завода дълго и топло разговаря с него, за да се изправи след няколко месеца пред партийното събрание с молба за приемането му в редовете на ролата Коммунистическа партия. Такъв го видяхме навсякъде — в производството и сега на сцената. Ентусиазиран рецитатор-самодец и скромен човек.

Евгений ХАДЖИДОНЧЕВ

ДОВЕРИЕТО ЗАДЪЛЖАВА

Младите работници от Завода за радиоприемници във Велико Търново с възхищение и радост очакват започването на строежа на новия модерен завод за телевизори и радиоприемници в града. Започването се с проектор-директивите на Деветия конгрес на БКП, те виждат и своята задача като работници в радиопромишлеността, работници в един такъв съвременен завод.

— За новия завод ще са нужни специалисти и работници с висока квалификация и култура — споделя секретарят на заводския комитет на ДКМС Петър Антонов. — Става традиция за комсомолската организация в завода да води системна работа по издирването и изправянето на добрите производственици да повишават своето образование в техникуми и висши учебни заведения. Заводският комитет на Комсомола има план за обучението и подготовката на кадри за новия завод до 1970 година. В нашата заводска комсомолска организация всеки трети комсомолец се учи задочно във висше учебно заведение, техникум или завършва средното си образование. Дружествените бора се интересуват от успеха и поведението на учащите се комсомолци. Заводският комитет също е в помощ на учениците.

Всеки млад човек от завода си дава добра сметка, че без необходимите надрни не могат да се решат огромните задачи, които стоят пред родната радиопромишленост. С нашето старание да станем все по-умелите специалисти по електро и радиотехника ние се отплащаме за грижите и доверието, които Партията и Правителството имат лично към нас, предвиджайки изграждането на новия завод именно в нашия град.

Комсомолката Маргарита Матеева работи от основаването на Завода за радиоприемници — Велико Търново. Първоначално тя работеше като монтажник, а сега е настройчик на приемници, предназначени за износ. За да подобри още повече квалификацията си, тази година започва да учи заочно в Електротехникума — Горна Оряховица.

ЗА КОНКУРСА

Ако пътувате с влак от Горна Оряховица към Варна, още щом напуснете гарата, вляво пред вас ще израснат корпусите, сградите, комините и банкетното поле на керамичния завод „Мизия“. Заводът е обхванат със зеленина, обхванен с множество лозунги и плакати, придаващи празничен вид. За един от челиците на завода ще ви разкажем сега...

БЕЛИЯТ ЦВЯТ

В завода идват много стажанти. На стаж дойде и Енчо Трифонов, ученик от УТР в гр. Попово, Млад, висок, с розова, паднала на челото коса, той имаше голямо желание за работа... Колективът хареса трудолюбивия младеж, а и младежът хареса колективна на пекарните в ринговата пеца.

Щом завърши училището през 1959 година, Енчо Трифонов постъпи на работа като пекар. Отличната теоретична подготовка не беше достатъчна за комсомолец и бай Йордан — стар, опитен пекар, се зае с него...

Тази нощ Енчо беше на смяна. Повдигна капак на капсулата и снопове лъчи с портокалов цвят обляха лицето му. Гореща вълна го лъхна. Притвори очи и продължи да наблюдава огъня в ринговата пеца. Сипа възгласа и избърса изпотеното си чело. Тъкмо се готвеше да затвори капак на капсулата и при него дойде бай Йордан.

— Готово ли е пещта, Енчо? Сега ще разбера знаеш ли лекарството...

Енчо се замисли. Боеше се да не срещне с отговора.

— Ако има термометър, ще измеря температурата и ще определя...

— Термометър! Хъм... Окоето е най-добрият термометър! Температурата, при която продукцията е изпечена, е такава, че се получава бял цвят. Я дай ръжена...

Енчо подаде ръжена. Бай Йордан го въведе в капсула, разбърка и белият цвят озари лицата им, осени с капчици пот, радостни. Радваше се старият майстор, радваше се и ученикът. Беше научил още една тайна от трудната професия.

А навън беше нощ...

ЧЕРВЕНИЯТ ЦВЯТ

Когато през 1962 година комсомолският активист Енчо Трифонов се завърна от родната казарма, беше избран за бригадир на комсомолската бригада — първата комсомолска бригада в завода, която година наред е първенец. Енчо Трифонов вече сам помагаше на младежите в усвояване на труд-

ната професия. Комсомолецът Димитър Добрев винаги с нескрит интерес очакваше срещите с него. Ползени бяха те.

— Другарю Трифонов, добре, че дойдохте! Задържахте се капсулата. Какво ще правя сега?

Енчо взе ръжена, разрови огъня и червени огнени езици плъзнаха нагоре. В едрите му мускулести ръце ръженът беше като пръчка, която се огъва.

— Много си силна. Мите, трябва редовно да слагаш. Иначе виждаш, здрастваша се... Огънят трябва да се поддържа ритмично...

Бригадата, завоювала званието „Бригада за комунистически труд“, беше за пример.

Енчо Трифонов отиде на Първото национално съвещание на участниците в бригадите за комунистически труд. На съвещанието дойде другарят Тодор Живков и ги поздрави, а на Енчо връчиха „Медал за трудово отличие“. Радостта му беше неопишуема. Червените знамена в залата радваха очите и напомняха за огъня в ринговата пеца, за онези безсъпни нощи, за упорития труд...

МНОГО, МНОГО СВЕТИЛИНИ

Завършил УТР, Енчо Трифонов не се задоволи. Сега той завършва Техникума по керамика и стъкло в София.

... Енчо остави куфара в хотела и въпреки че беше изморен от продължителното пътуване, че трябваше да чете за предстоящите изпити, реши да се разходи по вечерна София. „Витоска“, цялата осеяна с много разноцветни светлини го прие празнично. За миг умората изчезна. Светлините го връщаха назад, към миналото. Спомянаше си как го избрха секретар на Заводския комитет на ДКМС, незабравимите минути, когато го приеха в Партията...

По навик Енчо поправя падналата на челото си коса, въздъхна и се огледа в светлите витрини... На сватбата му дойде цялата бригада, какво веселие беше, каква радост... По булеварда срещаше най-различни хора. Многоцветните реклами се отразяваха в очите им... Енчо ги гледаше и мислеше за своите момчета. Спомяна си и за събранието за отчитане на плана за I шестмесечие — неговият цех беше първенец. Енчо Трифонов получи знамето и обеща от името на цеха, че ще запалят първото място в завода и ще изпълнят обещанието, дадено в чест на IX конгрес на Партията.

Сега Енчо Трифонов е групов майстор на ринговата пеца в цеха. Той полага всички сили за подобряване на качеството. Като се започне от възгласа и се завърши с разтоварване и подреждане на изпечената продукция, всичко минава през неговото опитно око.

Пенчо ДОНКОВ

КЪМ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ, АРИНА

Влакът спря. За минута-две перонът се оживи. Припреди жени си подвикваха, бързаха да се качат. Чу се свирка, глас „Готово-о!“ и с пронизително изсвирване влакът потегли. Отново опустя.

Огледа се наоколо. Малка, сива гаричка и право шосе за центъра на селото. Попита първия срещнат.

— Училището ли? Ще вървите все направо — посочи селянинът с ръка — и вдясно ще го видите.

Благодари и тръгна след другите пътници. Повъртя още малко и застана пред една малка, кокетна, боядисана с червена боя железна врата. Стърцето ѝ беше зачесано, долавяше ударите му. Училището. Да! То е тъкмо такава, каквото тя си го представяше, често го виждаше в сънищата си. Дворът — чист, подреден. И каква хубава гра

динка, колко цветя! От чистия въздух ли, от аромата на нежните герани, хризантеми, или от въздушен, не погледът ѝ се замрежи, главата ѝ се замаля, тръгна с неусетни крачки. Лоспя. Успокои се и пак високите точета на обувките ѝ зачакваха по калдъръма.

Пред входа, до градинката, чисти, спретнати облечени момиченца, момченца тъмняха. Гласчетата им чирликаха весело. Приближи до тях! Глъчката стихна. Децата оставиха заниманието, изправиха се и в хор поздравиха:

— Добро утро!

Отговори ли? Не помни. Опиянена бе от всичко, което само за няколко минути се случи. Как си мечтаела за

този миг. И ето той дойде. Една дълго проследявана цел е вече постигната. Един връх е завоюван. Колко безсъпни нощи, тревоги ти костваха това. Аз съм учителка, аз съм учителка, сякаш, че говореха ударите на сърцето. Ти сияеш, щастлива си. Така ли е с всички победители? ...

Колегите те приеха ласкаво, дружелюбно. Почувствува веднага — добре ще ти бъде тук. Така започна първият ден на учителката Арина Дойчинова Джонанова. За него тя се готви с такава любов, с голямо старание. Знаеше, че ще успее. Защото колкото и да е висока планината — пътят минава през нея.

Мислите на Арина се върнаха години назад.

Едно малко момиченце бе развъдливо, непотресено от съдбата на Митко Палаузов. И искаше поне с малко да прилича на него. Но Митко Палаузов е бил герой, сражавал се е с жандармеристи, полиция, борел се е за свободата. А тя? Какво ще прави тя? Вчера другарката каза, че оня, който се учи, държи се приличен — в клас, на улицата, в къщи, той вървях днес по стъпките на Митко.

Едно момиче бе радост за родителите си. Коя майка не потрапя от гордост, когато на срещите учителите виждат с най-ласкави думи говореха за нейното дете. А Арина бе отличничка.

С отличие завърши в Института за начални

учители във Велико Търново.

Кандидатствуваша български език и литература. Приеха я. И отново книгите станяха най-добрият ѝ приятел.

— Колегите често ми се смееха. Всички знаеха — когато и да ме потърсят, ще ме намерят в библиотеката.

Но наближи ли сесия, отсякваше я търсят: „Къде да се готвим заедно. Когато преговарям с тебе, всичко ми е ясно“.

Затова в студентската ѝ книжка най-ниската и най-рядко срещаната оценка е „много добър“ (5).

Кога изминаха годините на следването, тя не разбира. И ето я вече absolvent.

— С голямо нетърпение очаквах деня, когато ще бъда вече учител.

ка. И когато влязох в училището в Козаревец, почувствах, че навлизам в нова възраст. Стана ми работно и... малко тъжно.

И днес, когато първият зъбец бие, една млада учителка със заруменяло лице ще прекрачи прага на класната стая.

Арина, на добър път!

Петър КАИШАНОВ

НА ДОБЪР ЧАС!

(Продължение от стр. 1)

зат за първи път в аудиториите, кабинетите и ателиетата на института, трябва да бъдат преди всичко отърсени от ученическите си навици. Те трябва постепенно да се превърнат в студенти в латинския смисъл на думата students — значаи човек, който изучава, а не учи, който влага ревност и страст в диренето на научната истина, който трябва съвместно с преподавателя да участва в постигането на основните научни факти, а не безучастно да попива това, което му се преподава. От нивото на неговия интелект и душевност зависи понятието твърде много и степента на съвместната работа на преподаватели и студенти, зависи цялостната атмосфера в Университета. Аз се надявам, че младите хора, които идват тази година при нас, ще положат усилия да станат истински студенти и заедно с по-възрастните си и по-опитни колеги ще влязат нова бодрост в живота на института. Велико Търново става наистина един университетски град. Нека младите хора внесат в него повече нерв и свеж полъх на бодрост, младежки ентусиазъм и искрена непосредственост. И да го заобичат като свой град на пълен подем и интензивен живот. На труд в полето на знанието. Желая им от сърце на добър час!

Букет за учителката

ДОБРЕ ДОШЪЛ, СЕПТЕМВРИЙСКИ ДЕН

— Жи... ин, жи... ин... — остро реже въздуха резачката под отворения ми прозорец. В двора сините сливи са се разчехнали от плод. Под сенестата асма с нависнали гроздове, възрастен мъж затваря буркани с праскови, а до него жена с дълга бъркалка и престилка бърка на огъня мармелад.

Слънцето гали с мека ласка. Отвремие време хладен вятър проумоли в леглата и напоми за нещо отминало.

Лятото си отиде. Мирише на есен.

По улиците бързат малчугани с къси панталонки, с ръце и крака, ошоколадени от лятото. Те носят учебници и тетрадки, шумно разговарят. Пред книжарниците опашката не намалява. Чакат нетърпеливи ученици и още по-нетърпеливи родители, които ще изпратят за първа път в есенното утро първолази.

Първият учебен ден! Няма за ученика по-голям празник от този. А за първолака, който толкова дълго го е очаквал? Може ли някой да надиктува в неговата крехка детска душа и да долови ускорените удари на малкото сърце, прекрарило училищния праг, седнало за първа път на чин. Може ли художник да изобрази пламъчетата в широко отворените очи, жални да видят какво ще стане в тази широко отворена стая, от стените на която гледат познати и непознати хора, чернеят ония знаци, за някои вече почти известни, а за други неизвестни, ония ключета, с които ще отключват читанките и сметанките и които ще им носят много радост, а понякога съзнание.

Вие сигурно сте минавали в този първи учебен ден покрай някое училище и винаги с поролити трепет и спомена за вашите ученически дни сте отнасяли и малко тъка по нещо, което няма да се вър-

не. И кой може да ви обвини за това?

Та може ли да не завиждаш на тия порумени като праскови, целувани от горещия дъх на лятото момичета, събрали в себе си цялата красота на нашата земя!

С какво старание е изгладена черната пола, няма тъкна по белоснежната блузка, светли точки падат върху лъснатите обувки.

Първият учебен ден! Красотата и младостта навлизат в българското училище. Може би само 24 май е по-хубав празник от днешния.

Старият познат прислужник, с изгладена синя престилка, люлее зъбите и пръска радостната покана.

Учебните стая, широко разтворили врати, държат с прясно боядисаните стени на чистота и свежест.

„Ще ни запазите ли така чисти?“ — питат стените, паркетът, чиновите.

А веселата глъчавя влиза като вълна, залива долния етаж, прелива в горния, плиска се от една класна стая в друга.

Стиснати ръце, нежни прегръдки... Ученическа дружба.

Учителите, колкото и да си придават строг вид, са най-снизкохолителни през този ден. Та дори и най-възрастните, с белите коси, надикнат в класната стая, вдигнат закатително пръст за добра дисциплина, но на излизане кимват с глава, засмееят се и стават пак едни... Та защо казват, че учителите не стареят.

Петнадесети септемврийски ден, ти минаваш с красотата по цялата страна и разбунаш многобройните кошери, за да протозеш многобройните пчели на упорит труд за сладкия мед на науката.

Добре дошъл, медоносен септемврийски ден!

Христо МЕДНИКАРОВ

НЕЗАЛИЧИМА СЛЕДА

Вечерта край лагерния огън Румяна и Калин, Мирослав и Кина се надпреварваха в споменаването на различни епизоди от бригадирските дни, а на следващия ден, когато пред целия строй на съборнияте бяха оповестени имената на най-добрите, когато бе награден и командирът ниж. Иван Георгиев — всички с облекчение се включиха във веселбата. Техният труд получи висока оценка, високо обществено признание...

Ударникът Мастън Идризов днес може би прекрачва прага на Механотехникума в Горна Оряховица, Богданка Димова е сред развъдливото море във Втората гимназия, а Митко Иванов в Средното професионално училище по радиотехника — Велико Търново,

Рустем Юмеров в Първа гимназия.

В бригадата, още на обект „Иван Миланов“ в Мийковци, те получили награди — книги, бригадирски значки, на събора отново командирът и първенецът получиха грамоти и книги от Окръжния комитет на ДКМС. Всички знаят, че бригадата даде 762 човекодни, че всеки бригадир средно заработваше по 3.20 лева... Тези цифри безспорно бързо ще изчезнат от съзнанието, но следата, която остави задръжният живот, ще остане незаличима. Нима могат да се забравят забавите, беседите за братска Полша, по асиромония и космически полети, за алкохолизма и тютюнопушенето и др. А колко нови сили, какъв неограничен по-

лет на мисълта запалиха в младите сърца проектордирективите на Деветия конгрес на БКП?

36 момичи и девойки, един малък отряд, едно младежко ядро, калено в труда сред гордия Балкан, днес потегля към нови висоти.

36 момичи и девойки никога не ще забравят бащинската помощ, отзивчивост и грижа на горския надзорител Коста Костов, началник на обекта Стефан Петков, хората, които редом с техния ръководител чиялото ръководство на Горското стопанство в Буйновци, начело с инж. Цонев им разкриха прелестите на труда. Обогатени с опита и традициите, създадени в бригадата, те несъмнено по-уверено навлизат в новата учебна година, за да се похвалят с още по-големи успехи в учението.

И. П.